

OPINIE SEPARATĂ

Prin Decizia nr. 16 din 5 februarie 2026, Curtea Constituțională a declarat inadmisibilă sesizarea nr. 231g/2024 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor V alin. (6) din Legea nr. 245 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional), VII alin. (4) din Legea nr. 286 din 5 octombrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (privind activitatea specială de investigații) și 200 alin. (5) din Codul de procedură penală.

Nu susțin poziția majorității care a considerat că sesizarea nu întrunește condițiile de admisibilitate. Articolul 200 alin. (5) din Codul de procedură penală, contestat de autorii sesizării, prevede că **„în cursul judecării cauzei, la demersul procurorului, inculpatul poate fi suspendat provizoriu din funcție până la rămânerea definitivă a hotărârii**, ținându-se cont de temeiurile de la alin. (2). Încheierea instanței de judecată poate fi contestată separat în termen de 3 zile” (subl. subsemnatei).

Prin această sesizare, un complet de judecători de la Curtea de Apel Cahul, care reprezintă instanța de recurs competentă să examineze legalitatea suspendării din funcție în calitate de măsură procesuală de constrângere, a susținut în fața Curții că norma contestată **nu-i permite să exercite un control periodic al legalității acestei măsuri**, de vreme ce aceasta se aplică până la rămânerea definitivă a hotărârii. În opinia autorilor, lipsa unui mecanism de control periodic al acestei măsuri goleşte de conținut caracterul temporar al suspendării provizorii din funcție, contrar garanțiilor prevăzute de dreptul la apărare.

Examinând norma contestată și argumentele invocate de autori, consider că Parlamentul deține o marjă discreționară în materie de reglementare a măsurilor procesuale de constrângere, destinate să asigure buna desfășurare a procesului penal, inclusiv condițiile de suspendare provizorie din funcție a persoanelor acuzate de comiterea unor infracțiuni în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu. Totuși, marja discreționară a legislatorului nu este nelimitată, ci trebuie exercitată cu respectarea drepturilor fundamentale și a garanțiilor unui proces echitabil.

Deși Parlamentul este îndreptățit să considere că menținerea în funcție a unei persoane pe durata desfășurării urmăririi penale sau a judecării cauzei poate genera riscuri pentru interesul public, acesta avea obligația constituțională de a institui mecanisme procedurale apte să asigure un control judiciar periodic al necesității acestei măsuri.

Prin efectele sale directe și semnificative asupra drepturilor persoanei vizate, măsura suspendării provizorii din funcție este supusă garanțiilor dreptului de acces la un tribunal și exigențelor unui proces echitabil. Astfel, opțiunea legislatorului de a permite suspendarea din funcție pe durata judecării cauzei până la rămânerea definitivă a hotărârii, fără stabilirea unor intervale clare de revizuire sau a unei obligații de reexaminare periodică, pune în discuție o problemă care ține de limitele marjei de apreciere a Parlamentului, întrucât sunt afectate înseși garanțiile esențiale ale drepturilor menționate mai sus împotriva caracterului automat al acestei măsuri.

De asemenea, diferența de reglementare dintre etapa urmăririi penale, stabilită de articolul 200 alin. (3) din Cod, etapă la care suspendarea este supusă unui control judiciar periodic, și etapa judecării cauzei, prevăzută de articolul 200 alin. (5) din Cod, în care o asemenea garanție lipsește, pune în discuție caracterul justificat al acestei reglementări. De altfel, legislatorul trebuia să aibă în vedere faptul că riscurile pentru care se aplică suspendarea din funcție, stabilite de alineatul (2), pot persista, diminua sau dispărea atât la etapa urmăririi penale, cât și la etapa judecării cauzei.

Astfel, prin menținerea suspendării din funcție până la rămânerea definitivă a hotărârii, independent de evoluția cauzei și de riscurile pe care le prezintă inculpatul pentru interesul public, legislatorul a creat o prezumție legală generală, care nu se bazează pe o evaluare a circumstanțelor cauzei.

Consider că la reglementarea mecanismului contestat legislatorul trebuia să aibă în vedere cauza *Paluda v. Slovacia*, 23 mai 2017, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că imposibilitatea reclamantului de a supune unui control judiciar efectiv suspendarea provizorie din funcție a constituit o încălcare a articolului 6 § 1 din Convenția Europeană. Astfel, având în vedere că articolul 200 alin. (5) din Codul de procedură penală afectează garanțiile dreptului la apărare, consider că sesizarea trebuia declarată admisibilă.

Acuzații din cauza în cadrul căreia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate nu beneficiază, în realitate, de un control judiciar efectiv al necesității menținerii suspendării lor din funcție, inclusiv pentru că, în articolele V din Legea nr. 245/2023 și VII din Legea nr. 286/2023, Parlamentul a stabilit că noile reglementări aduse instituției suspendării provizorii din funcție nu conduc la anularea de drept a măsurilor aplicate în baza legii vechi.

Domnica MANOLE

Președinte al Curții Constituționale

5 februarie 2026